

sazení odvolacího soudu ve sporech pracovních o hodnotu vyšší než 300 K, povolávají se přisedící k zasedání tak, aby náleželi těmuž a, není-li to možno, aspoň podobnému povolání jako jsou strany, není-li jich, povolává předseda k zasedání přisedící, kteří náležejí těmuž anebo podobnému oboru, jako jsou strany. V souzené věci žalovaná strana provozuje odbchod potravinami a textilním zbožím a podle smlouvy akvizitérské ze dne 10. října 1934 přijala žalobce jako akvizitéra pro zprostředkování obchodu v oboru 1. zboží zlatnického, klenotnického, hodinářského a optického, 2. gramofonů, jízdních kol, fotoaparátů a jejich součástech, 3. radiopřístrojů a 4. textilního a konfekčního. Se zřetelem na poměrně široké pole obchodní činnosti žalované strany a na předmět tohoto sporu, — v němž jde v první řadě o zjištění, zda mezi spornými stranami byl sjednán služební poměr — bylo vyhověno předpisem § 16, odst. 2 a § 32 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. v doslovu vlád. nař. č. 280/1938 Sb. z. a n., neboť konaným šetřením zjištěno, že přisedící náleželi podobnému oboru, jako sporné strany.

Čís. 17531.

Nezletilý, zaměstnaný jako dělník s měsíčním platem 500 K, může samostatně platně podstoupiti pojistnou smlouvu o autě jemu náležejícím, činí-li pololetní premie pouze nepatrnou částku.

Ve sporu vzniklém z takové smlouvy nepotřebuje nezletilý spolupůsobení zákonného zástupce.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1930, Rv I 733/39.)

Pojistkou sjednanou mezi stranami podle pojistného návrhu ze dne 21. dubna 1937, pojistil nezletilý žalovaný svůj osobní automobil proti poškození, krádeži a ohni. Žalobkyně domáhá se nyní na žalovaném zaplacení první premie (260 K) a vznesla mezitímní určovací návrh na zjištění, že pojistná smlouva uzavřená mezi žalující a žalovaným podle návrhu ze dne 21. dubna 1937 na pojištění osobního automobilu proti poškození, krádeži a ohni, byla uzavřena doručením pojistky a, že v důsledku toho jest dosud v platnosti. Proti žalobě namítl žalovaný, že jde o prvou premii, zažalovanou po uplynutí tří měsíců po její splatnosti, neboť podle § 7 č. 2 všeobec. poj. podmínek k pojistce připojených jest první premie s poplatky splatna v době, která jest v pojistce stanovena jako počátek pojištění. Tento počátek jest v pojistce uveden výslovně dnem 20. dubna 1937, takže žaloba, podaná dne 13. srpna 1937, byla podána po ulynutí 3 měsíců od počátku pojištění. Podle § 7 č. 3, odst. 2 podmínek jest proto míti za to, že žalující od pojistné smlouvy odstoupila. N i ž š í s o u d y zamítly žalobu a nevyhověly mezitímnímu určovacímu návrhu.

N e j v y š š í s o u d vyhověl mezitímnímu určovacímu návrhu žalobkyně.

D ů v o d y:

I kdyby se za to mělo, že byla v souzeném případě splatnost první premie podle § 7, odst. 2 všeobecných podmínek pro pojištění silostrojů ujednána v době, která je v pojistce stanovena jako počátek pojištění, nemůže z toho žalovaný nic vytěžit pro svoje stanovisko. Podle pojistky nastal totiž počátek pojištění dnem 23. dubna 1937, pojistka sama však byla vydána až dne 18. května 1937, takže bylo ono ujednání o době splatnosti první premie nemožné a proto neplatné. Z této zásady vycházel nejvyšší soud v rozhodnutí č. 16334 Sb. n. s. a nemá důvodu, aby se od ní odchýlil v souzené věci. Podle toho jest míti za to, že ve smyslu § 23, odst. 2, 3 zákona č. 145/1934 Sb. z. a n. nastala splatnost první premie, vlastně první její části, o jejíž zaplacení bylo žalováno, až doručením pojistky, jež se stalo teprve po dni 18. května 1937, jak jest nesporno. Za počátek tříměsíční lhůty ve smyslu § 28, odst. 1 uved. zákona a čl. 7, odst. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek nelze tedy pokládati den 23. dubna 1937, nýbrž pozdější dobu, nejdříve po dni 18. května 1937, takže tato lhůta neuplynula do dne podání žaloby, to jest do dne 18. srpna 1937. Nenastal proto následek, který uvedené zákonné a smluvní ustanovení spojuje s marným uplynutím této lhůty. Odvolací soud vycházel v tomto směru z jiného právního názoru a neposoudil věc správně po právní stránce. Nižší soudy se neobíraly sice námitkou, že jest pojištění neplatné pro nezletilost žalovaného, avšak to nemělo vlivu na výsledek sporu. Je nesporno, že byl žalovaný vlastníkem automobilu v době, kdy návrh na pojištění podepsal, dále že jest zaměstnán jako dělník s platem 500 K měsíčně. Šlo tedy jen o právní posouzení, zda závazek, který žalovaný podstoupil pojistnou smlouvou, byl úměrný jeho příjmům. Hledíc k výši pojistného, jež činí pololetně toliko 260 K, je tomu přisvědčiti. Pojistná smlouva, týkající se automobilu, který je vlastnictvím žalovaného, neukládala mu při takové výši pojistného závazek, jaký by se vymykal z jeho samostatného opatření ve smyslu § 246 obč. zák., třebaže šlo o pojistnou smlouvu víceletou. Námitka neplatnosti smlouvy je tedy bezpodstatná. V důsledku toho nezletilý žalovaný podle § 2 c. ř. s. nepotřeboval v souzené rozepři spolupůsobení zákonného zástupce.

Čís. 17532.

Zmeškala-li strana následkem nesprávného právního poučení předsedou a zapisovatelem rozhodčího výboru živnosteského společenstva o lhůtě k podání odporu proti rozhodnutí rozhodčího výboru podle § 38 zákona č. 131/1931 Sb. z. a n. tuto lhůtu a byla-li proto žaloba podle § 38 dotč. zák. pro opožděnost zamítnuta, nepřísluší straně z tohoto důvodu proti předsedovi a zapisovateli nárok na náhradu škody, zavinila-li si škodu tím, že obmezila žalobu, kterou uplatňovala jednak odpor podle § 38 zákona č. 131/1931 Sb. z. a n., jednak se domáhala bezúčinnosti